Frithjof Schuon

ÖT KÖLTEMÉNY



Hajnalpír

Ciprusok felett borzong a hajnal,
Utolsó álomképet fú a szél,
Pacsirta röppen, és szerelmi dalt dalol,
Míg Hajnalcsillag az égen honol.

Értsd meg, ó lélek, mit e gyengéd szépség üzen:
– S szíved legmélyén emlékezz arra,
Hajnalpírtól az utolsó óráig! –
A teremtés lényege Isten jósága maga.

Ismételve

Mit mondani szeretnék itt – Béke Veletek! –
Egy régi dalban már megtalálható:

Tavasz s ősz: pólusok az ittlét terében;
Idős koromba a sors vezetett engem.
Fáradt s önzetlen az Élet fája;
Őszi leveleit, aranyként, maga hagyja a világra.

Ne bánkódjatok, ha elmúlni érzitek éltetek nyarát;
Ó Béke, mely a lélekre arany ruhát ád!

Világmindenség

Háromdimenziójú a tér, négy szakaszból
Áll az idő; ha magukban nézzük őket.
Csakhogy a térnek van középpontja is, ahogy az időnek
Jelene; ott az Én.

Itt és most, Isten – végtelen, örök.

Győzelem

„Jöttem, láttam, győztem" – imígyen
Szólott győzelme után a hős, s így szólít
Az isteni igazság, mely a szívbe jut,
Betörvén a sötétség kapuit.

Hisz: *Vincit omnia Veritas*. Az igazság
Fénylő kardját szívedben kell őrizned.

Őstudás

Ne kérdezzétek, a halál után mi jő.
Ne kérdezzétek, hisz legmélyebb bensőtökben tudjátok:
Halhatatlanok vagytok. S hogy üdvösség
A lét – szívetek erre emlékezhet.

Mivel mélyen az árnyékvilágba ragadtatok,
Elfelejtettétek a mélyebb valóságot.
Ne mondjátok, hogy hibátokért nem ti feleltek –
Isten, erejét fogja mérni lelketeknek.

Stamler Ábel fordításai